

vünkben. Ha a hit, szeretet és reménység által világosságot árasztó emberek vagyunk, akkor az Úrra emlékeztünk, aki fényben és dicsőségben jön el. Hasson át minket a tisztaság és a szentség fénye: az Úr Jézus, a világ világossága. Csak azoknak lesz részük az első feltámadásban, akik élő kapcsolatban vannak vele (1 Kor. 15,23). Gondoskodjunk bőségesen olajról, töre-

kedjünk a Lélek teljességére. Jel. 19,8 szerint legyünk teljesek az igazsággal!

„Megmosták ruháikat és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében”. Nem elég egyszer megtisztulni, a finomabb foltocskáknak is el kell tűnniük. Ezeket csak a növekvő fényben ismerjük fel, de akkor ne nyugodjunk mindaddig, amíg el nem törölte őket a Bárány vére és szeplő nélkül

jelenhetünk meg elötte! Akkor megadatik majd nekünk, hogy felöltözhetünk ragyogó tiszta fehérbe. Ez a megdicsőült test fénylő ruhája, amit csak az új ember kap, aki Jézus igazságában és tisztaságában áll Isten elötte, dicsőségesen. Imádság által nyerjük el Isten erejét; Isten jelenlétének fényébe lépünk, amely mindent felfed. Szívünket emeljük fel Őhozzá, merüljünk el kegyelme gaz-

dagságában, így az élet gondjai, az érzékiesség nem uralnak minket, hanem felkészülünk az Úr napjára, s részünk lesz az első feltámadásban.

Békés adventi várakozást, boldog karácsonyt és áldásokban gazdag újesztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak!

A szódi baptista gyülekezet

Értékvesztő és értéktévesztő korunkban ma is nagy szükség volna valós emberi értékekre Székely Jenő tanító emléktáblája a szódi üzlet falán

2009. október 18-án felavattuk a két világháború közötti időszak közéletének meghatározó személyisége, a sokoldalú vitéz Székely (Slezák) Jenő (1898-1971) kántor-tanító emléktábláját.

Aki volt már helyi ünnepségen, esetleg közmeghallgatáson, az tudja, nem könnyű Szódön programokat szervezni. Nehéz mozgósítani az embereket, nehéz olyan hívószavakat találni, amire eljönnek a közösségi rendez-

vényekre (talán a falunap az egyetlen kivétel), szinte csak a képviselők és az intézmények helyben lakó dolgozói jelennek meg ezeken. Székely Jenő emléktáblájának avatása nem önkormányzati, de nem is iskolai szervezésű volt. A közelmúltban az e sorok írója által létrehozott a Szódi Helytörténeti Alapítvány a meghívók, az emléktábla és a helyszínen kiosztott – Székely Jenő festményeit és

életrajzát bemutató – színes, négy oldalas emléklap elkészítetője. Ami az esemény értékét növeli; a megjelent emlékezők nem „múszájból” jöttek el a megemlékezésre, hanem azért mert egy olyan személy elötte akartak tisztelni, aki még ma is hiteles ember. A több mint félszáz főnyi emlékező együtt adózott a levante-főoktató, amatőr festő, könyvtáros, színjász, tűzoltó testületi parancsnok, szövetségi elnök, egyházi és községi képviselő három évtizedes munkássága elötte. Az emléktáblát Papp István és özv. Klein Józsefné Kovács Rozália leplezték le, melyet ezt követően Jerzy Urbanik plébános is megáldott.

Megtisztelték rendezvényünket a helyben lakó tanítványok, a Székely leszármazottak, unokák és dédunokák, Medgyes Béla lányai Vácra, Hegedűsné Kripák Ildikó, Csörög polgármestere, de jöttek tanítványok szödligetéről, dunakesziről is. Az eseményről a Dunakanyar Regionális TV felvételt készített, melyet 2009. október 20-án másóra-ra tűzött.

Az emlékezők magukkal hoztak iskolai csoportképeket, Mogyorósi Ferenc a Gyimesi vadvirág színdarab bemutatójáról készült, édesanyját ábrázoló fotót. Megtudtam, hogy Volentics István édesanyjánál is van egy nagyméretű 1925-ös kelte-

zésű Slezák kép, de utólag Seres Györgyné, Rozi néni is elénekelte egy olyan csaszuskát, amit még iskolás korukban kedvenc tanítójukról írtak (ld. a következő oldalon). Czinéne Józsefné a tanító úr szófordulatait idézte (pl.: „Látod gyerek, hogy alakul a rajz?”). Garaba Imre elmondta, hogy Székely Jenő halálakor az óbudai temetőben dolgozott. A volt szódi tanítványok közül 1971-ben hárman kísérték tanítójukat utolsó útjára.

Így állnak össze apró darabokból, puzzle-szerűen történetek, életrajzok. Ezek az információk jelentik a helytörténetírás hiteles alapját, amelyet az alapítványom képviselni kíván.

A három évtizedig a szódi gyerekek tudományra tanítójának, a nemzet napszámának emléktáblája a volt tanítói lakás – jelenleg COOP üzlet – falán (Dózsa György út 20.) nyert méltó elhelyezést.

A résztvevőknek köszönöm, hogy megtisztelték szerény ünnepségünket, azoknak pedig, akik nem tudtak eljönni legyen az emléktábla az emberi helytállás mementója!

**Volentics Gyula
alapítványi elnök**

